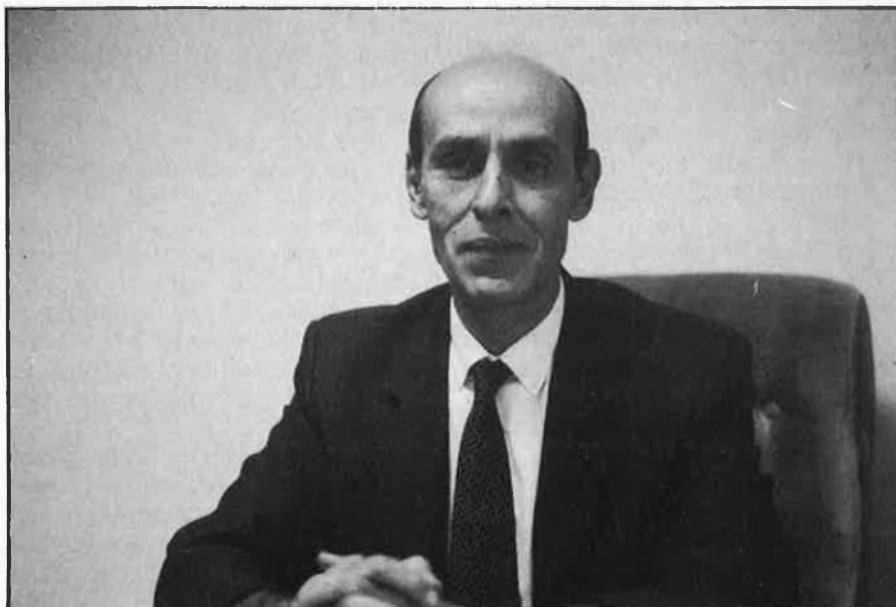

«No hem cregut mai en el creixement zero»

Antoni Tarragó parla, sense vacil·lar, de les xifres i els percentatges del turisme balear. Ell és un tècnic, però, com la major part dels polítics que han estat abans empresaris, creu que l'oferta illenca ja comença a estar saturada.

«Hem romput l'equilibri entre oferta i demanda».

Francesca Sastre

—**E**s parla de crisi al sector turístic. ¿Aquesta crisi dels 90 vindrà caracteritzada per un excés d'oferta i un descens de demanda?

—Bé, ens agradi o no, Balears ha crescut amb vint-mil places turístiques més. Si es fa el compte de la vella i pensam quants turistes més necessitem per dotar aquestes noves places, necessitariem un increment molt més gran del que hem tingut. Hem romput l'equilibri entre el creixement de l'oferta i el de la demanda. Fa temps que la Conselleria ja ho avisava. No es pot parlar d'una crisi d'arribada de turistes, ja que, excepte a Eivissa, a les altres illes està augmentant l'arribada de turisme.

—¿Què és el que ha fet la Conselleria?

—No hem cregut mai en un creixement zero, però hem procurat que aquest creixement fos d'acord amb la llei, el famós decret Cladera, que demanava els seixanta metres, categories d'hotel de quatre i cinc estrelles, categories d'apartaments de tres i quatre claus, les màximes. Clar, amb aques-

tes condicions és normal parlar de minva de l'ocupació turística. Aquesta crisi es produirà també l'any que ve perquè seguirem creixent. Enguany hem crescut un 10% respecte al que ja hi ha construït i l'any que ve serà semblant. Malgrat els consells que nosaltres donam, si vostè per exemple ve a demanar-nos un permís amb totes les llicències en ordre, no queda més remei que donar-lo.

—Vostè parla de vint mil places que han passat legalment per la Conselleria, ¿però quina és l'estimació que fa vostè de les places turístiques il·legals?

—En aquests moments hem instruït expedient a 113 blocs d'apartaments que s'estan comercialitzant per la via del *tour operator*, l'agència de viatges, el promotor, i que no estan legalitzats per la Conselleria. És difícil fer una estimació exacta. Hi pot haver unes vint-i-cinc mil places clandestines operant a les illes. D'aquí a final d'any li puc assegurar que ja no n'hi haurà més, si no és que es legalitzen.

—¿Quines sancions posa en marxa la Conselleria per evitar la impunitat en què treballen aquests touroperadors?

—No hi ha tal impunitat. En realitat s'està actuant amb el màxim rigor.

van poquets, un 6,7% als de 4 estrelles, mentre que els superluxosos hotels de 5 estrelles només reben el 0,4% dels nostres turistes.

Ara que ja els coneixem un poc millor, just és que siguin els turistes qui opinin sobre nosaltres. El 55,1% considera que, quant a preus, Mallorca és normal; un 20,5% opina que és bastant cara i un 13,1% que ho és molt. Bastant barata la consideren el 6,3% i barata, un 2,3%. Però ¿els agrada visitar-nos? Sí, és clar. El 46,5% considera bona la seva estada entre nosaltres, un 29,4% la qualifica de molt bona, un 19,1% diu que simplement ha estat normal i, afortunadament —o malauradament, segons es miri—, només un 3,2% creu que han estat unes vacances dolentes. ¿I no els hi agradaria tornar una altra vegada? Ja ho crec, un 68,1% diu que sí, un 15,8% que no, i la resta no contesta. ¿I quants n'hi ha que voldrien tenir les Illes com a segona residència? ¡Vaja! Sembla que som bons per a ser visitats però no per a viure entre nosaltres ja que un 47,5% diu que no a la pregunta i només un 32% considera que potser sí que els agradaria.

¿Quant i com gasten els turistes?

Per a tenir una bona idea d'aquests conceptes cal tenir en compte que les xifres que es donen són del 87 i que les d'enguany oferiran els naturals increments, fruit de l'augment del cost de la vida, però tot i així, fonts de la Conselleria de Turisme consideren que percentualment no hi haurà diferències significatives ja que els hàbits dels turistes difícilment canviaran ja que responen cada any al mateix perfil d'edat, professió, etc., que ja hem vist.

A la temporada alta el turista gasta una mitjana de 2.846 ptes. per dia (any 87). Curiosament, al seu país la mitjana és de 4.494 ptes./dia. Però ja sabem que els és més barat venir de vacances a les Balears que passar-les a ca seva. ¿Què hi farem!

Vegem com es gasten aquestes poques pessetes. A l'establiment on resideixen gasten 564 ptes., que representa un 19,8% del total, mentre que el 80,2% restant, que són 2.282 pessetes, les gasten fora de l'establiment. D'aquestes darreres, el 49% (1.130 ptes) les dediquen a menjar i beure. La diversió els costa un 14,9% (344), i les excursions i lloguer de vehicles els suposa un 12% (277). La resta, 556 pessetes, les gasten en altres conceptes diferents. □

Les sancions que es preveuen per clandestinitat són les més greus que l'actual llei permet. Jo m'atreveria a dir que aquesta oferta estarà totalment eradicada a finals d'any, o la temporada que ve.

—*¿També hi ha altres casos que s'escapen de la legalitat perquè els propietaris lloguen les seves cases sense declarar-ho?*

—Sí, hi ha molts xalets, *bungalows*, que sense accedir a l'oferta turística troben la manera de ser ocupats durant la temporada. El propietari ho lloga directament. Ho dona a una agència immobiliària, o a uns amics, sense que constitueixi una explotació comercial. És la que freqüenta la *jet-set*, que no s'allotja a hotels, sinó a ca un amic o un xalet llogat.

—*¿Creu que el problema de la saturació aèria només es pot solucionar a Brussel·les, com ha dit Barrionuevo?*

—És difícil emetre un judici, perquè no tenim competències en la matèria. El que és imperdonable és que aquest fet, que era perfectament previsible, no s'haja afrontat abans.

—*¿Què es pot fer des d'ací?*

—És complex, perquè, a més, els controls vénen terriblement mediatit-

zats, ja que depenem del gran trànsit que es produeix a Europa. Alguna cosa s'hauria d'haver fet per a les Illes, pel simple fet que som illes i estem aïllats. Això es un fet.

—*¿Els ha consultat alguna cosa el ministre Barrionuevo quan ha vingut a Mallorca?*

—No, ni sabíem de la seva arribada ni sabíem de la seva partida, fins que no s'envolà l'avió. No tenia per què fer-ho. És un problema de la seva competència. El sector privat sí que està fent gestions comunicant-se amb la Conselleria. Saben que el president del Govern o la Conselleria farà les gestions necessàries.

—*Si es tenen les previsions de visitants, ¿per què es reproduïx el mateix problema cada any?*

—Tenim una previsió que és bastant exacta dels vols que ja s'han sol·licitat. Això fa uns mesos ja donava uns coneixements bastant exactes de quin seria el problema. Potser hi ha hagut una improvisació en aquest problema.

—*¿Per què es produeix aquest caos a l'aeroport?*

—Bé, és molt complex. El problema és que l'aviació civil, amb les noves companyies i els nous aparells, han anat molt més de pressa que els mit-

jans de control aeri, que semblaven eficaços.

—*¿Creu que el futur del nostre turisme està supeditat als touroperadors?*

—Sí, sóc realista. Crec que haurem de seguir treballant amb els *touroperadors*. No obstant, jo no vull ser pessimista, ni menysprear tota la feina que es fa amb les companyies de *touroperadors*, ja que, dins la legalitat, s'hi ha treballat molt bé.

—*¿Què pensa de la política de demolicions?*

—Nosaltres no tenim competència per a demanar l'enderrocament d'un edifici. Però el que sí que s'ha aconseguit amb el decret Cladera, una vegada que sigui aprovat pel Parlament, és que qualsevol persona que demani a l'ajuntament un permís d'obres, primer haurà de tenir una llicència de la Conselleria i si no s'atén a la llei, no podrà edificar.

—*L'empresari turístic ha tingut mala imatge per la seva manca de planificació, per les conseqüències irreversibles al paisatge. ¿Creu que això canviarà ara?*

—Sí, a mi em consta que hi ha una nova generació d'empresaris que està planificant molt bé què vol, i el millor turisme per aquestes illes. □

tano

GANDIA

DRETS HUMANS, ARAI

«Tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i en drets.»
Aquesta és la promesa històrica de la Declaració Universal dels Drets Humans.
Nosaltres, els sotasignants, afegim els nostres noms a aquesta Declaració i demanem que sigui respectada per tots els Estats del món.
En molts països es nega fins i tot el dret a intervenir en defensa dels drets humans. Milers de persones han estat empresonades i torturades per demanar i exercitar els seus drets. Milers han desaparegut o han perdut la vida.

S'ha de posar fi a aquests abusos. Demanem a tots els Estats que ratifiquin els tractats internacionals de drets humans, que adaptin la seva legislació i les seves pràctiques a aquests textos i que actuïn per protegir els drets humans arreu del món.

En nom de les víctimes que han estat detingudes i silenciades fem una crida a tots els Estats i a les Nacions Unides per tal que protegeixin totes les persones, allà on es trobin, i que aixequin la seva veu en defensa dels Drets Humans.

Si vols, pots signar aquesta crida i enviar-la a Amnistia Internacional. Totes les signatures que es recullin es presentaran davant les Nacions Unides el 10 de desembre: Diada dels Drets Humans.

Nom: _____
Adreça: _____
Localitat i codi postal: _____
Província: _____ DNI: _____
Firma: _____

AMNESTY INTERNATIONAL

Alfons XII, 19-21, Pral. 1.^a
08006 Barcelona
Tel. (93) 209 35 36
Compte corrent 188-27, «La Caixa» (oficina 709)